

[Pia Gjellerup]

Hovedindholdet i forslaget omhandler en ægtefælles ret til separation. Dette vil bringe dansk ægteskabslovgivning i overensstemmelse med anden nordisk ægteskabslovgivning og i øvrigt – hvilket ikke er uvæsentligt – i bedre overensstemmelse med den praksis, der i dag er gældende i dansk ret. Denne enkeltsidige adgang til separation, altså en adgang til separation, selv om den anden ægtefælle ikke måtte ønske det, giver mulighed for at undgå en række særregler og de efterfølgende tvister, der i dag medfører ofte pinagtige og detaljerede forklaringer i retten.

Som det også er nævnt i lovforslagets bemærkninger, vil forslaget på denne måde medvirke til en af dramatisering af separations- og skilsmisseragerne, uden at der sker en væsentlig ændring af resultatet. Alle må hilse det velkommen, at de i forvejen triste og meget vanskelige situationer omkring et ægteskabs opløsning bliver mindre dramatiske. Ikke mindst af hensyn til eventuelle børn er det af afgørende betydning, at forældrenes fremtidige holdning til hinanden ikke er belastet af forudgående stridigheder om, hvorvidt ægteskabet skulle opløses, og på hvilket grundlag det skulle ske.

Et andet element i forslaget, som fortjener en bemærkning her ved første behandling, er den forenkling, der fremkommer ved, at den fornyede vilkårsforhandling og mægling ved skilsmisse efter forudgående separation ikke mere er noget krav, men et tilbud.

Hvad angår lovforslaget som helhed, kan jeg på Socialdemokratiets vegne give tilsagn om en positiv og forhåbentlig også hurtig udvalgsbehandling.

Grethe Fenger Møller (KF):

Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at ægteskabet og familien er et centralt led i det danske kulturmønster og i det danske samfund og har været det næsten altid, men det betyder ikke, at ægteskabsloven og reglerne vedrørende separation og skilsmisse har været uændrede. Der er gennem årene sket ændringer i retning af en nemmere adgang til at opnå både separation og skilsmisse, og det er vel ændringer, som er i overensstemmelse med den samfundsudvikling, som i øvrigt finder sted.

Jeg synes, at det radikale forslag, der, som allerede flere har fremhævet, er baseret på forslag, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe un-

der Justitsministeriet, har mange positive ting i sig.

Jeg synes, det er væsentligt, at man har fastholdt separationsinstituttet. Jeg tror ikke, at den svenske model med en betænkningstid er en klog model og overskuelig for folk. Vi kender separationsinstituttet, og vi ved, hvordan det virker, så jeg synes, det er godt og rigtigt, at man har fastholdt dette.

Ifølge forslaget indføres en lovfæstet ensidig adgang til separation, men ikke en adgang til, at man ensidigt umiddelbart kan få skilsmisse, og det vil sige, at man stadig væk har en betænkningstid, en periode, hvor man kan trække vejret og finde ud af, om denne separation nu var det, man egentlig ønskede sig, eller om uroen omkring ægteskabet er stilnet noget af. Det synes jeg er væsentligt.

Efter forslaget kan man få skilsmisse efter 1 års separation, ved enighed dog efter 6 måneder. Her må man, synes jeg, på den ene side vurdere hensynet til ægteskabets bevarelse og på den anden side tage i betragtning, at de mennesker, der ønsker at blive skilt, er voksne mennesker, som man må formode har både gennemtænkt og forhåbentligvis også gennemtalt og drøftet, om det nu er det, de ønsker. Det er således også i høj grad en, synes jeg, personlig vurdering, om ikke man bør overlade til folk selv at træffe den afgørelse at blive skilt, hvis man er enig om det.

Der er måske andre, der vil have den opfattelse, at man skal beskytte den såkaldt svagere part, som måske ikke alle opfatter som manden i et ægteskab, ved at gøre separationsperioden meget lang, således at man ikke kan blive udsat for trusler. Jeg er ikke sikker på, at det er den slags ting, som virker hensigtsmæssigt i et moderne ægteskab.

På den anden side synes jeg også, det er væsentligt at sikre, at folk ikke bare styrter ud ad døren og smækker med den, fordi de i et øjebliks vrede finder ud af, at dette ikke var sagen, og derfor synes jeg, det kan være rimeligt også at se på reglerne om mæglingsinstituttet. Her er det min opfattelse, at meget af den mægling, der foregår i dag, foregår på et meget formelt, juridisk plan, hvor man ikke kommer i dybden med de problemer, som folk har, og som fører til, at de ønsker at blive separeret.

Derfor synes jeg, som også justitsministeren var inde på, at det ville være meget hensigts-